

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **E. Z.**, bytem P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 13.5.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 15.2.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 15.2.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 4.12.2012 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou doplněnou k výzvě soudu se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 15.2.2013, protože s ním nesouhlasí, neboť její zdravotní stav, který stručně popsala, se nezlepšil, ale zhoršil, což vyplývá i z připojených lékařských zpráv; požadovala, aby byl její zdravotní stav znovu přezkoumán včetně připojených lékařských zpráv a byla uznána invalidní ve třetím stupni. (K žalobě byla připojena mimo jiné kopie napadeného rozhodnutí i kopie usnesení Okresního soudu Plzeň-město č.j. 13C 38/2013-13 ze dne 19.4.2013, které nabylo právní moci dne 11.5.2013, o zastavení řízení, jelikož žalobkyně podala dne 9.4.2013 žalobu proti shora uvedenému rozhodnutí ČSSZ ze dne 15.2.2013 u věcně nepřislušného soudu.)

*Napadeným rozhodnutím dne 15.2.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 4.12.2012 č.j. X, kterým jí byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**) a čl. II bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb. tak, že od*

18.12.2012 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně jí náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 6.9.2012 je žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnosti o 50% a zároveň jí zanikl nárok na vdovský důchod. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 15.2.2013 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 5.2.2013 byla žalobkyně uznána pouze invalidní pro *invaliditu druhého stupně*, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole V, položce 3d) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb. (dále jen **příloha vyhlášky**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-60%, a žalobkyni byl přiznán střed vymezeného rozpětí, tj. 55% na rozdíl od prvoinstančního lékaře, tj. posouzení na OSSZ.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 6.9.2012 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 5.2.2013 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobkyně byla uznána pouze invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 50% dle OSSZ a o 55% dle ČSSZ, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3d) přílohy vyhlášky, pro které jí byla stanovena uvedená míra poklesu pracovní schopnosti, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum změny invalidity: 6.9.2012*).

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 26.6.2013 navrhla provedení důkazu posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 15.2.2013 jí bylo doručeno dne 25.2.2013.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Zdejší soud proto požádal PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 21.8.2013 za účasti žalobkyně a odborného lékaře z oboru psychiatrie. Z obsahu tohoto posudku vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Byl totiž zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je závažné duševní onemocnění schizoafektivní porucha, depresivní typ, sociální fobie, stav po opakovaných intoxikacích v rámci pokusů o sebevraždu v anamnéze. Žalobkyně je dále sledována pro arteriální hypertensi, poruchu lipidového metabolismu, obezitu, autoimunní zánět štítné žlázy v

odborných ambulancích. Psychiatricky je léčena od roku 1997, zpočátku vedena s diagnosou periodické depresivní poruchy, opakovaně byla hospitalizována na PK FN v Plzni pro fáze těžké depresivní symptomatologie s paranoiditou a autoakusacemi, v období neúplných remisí dosahovala depresivní nálada středně těžkého stupně bez psychotické produkce. Při hospitalizaci v roce 2009 byla diagnosa přehodnocena a stanovena diagnosa schizoafektivní poruchy. Poslední hospitalizace na Psychiatrické klinice FN v Plzni byla realizována v 06-07/2012 s rychlým rozvojem depresivní epizody, po změně antidepresivní terapie došlo k postupnému oživení nálady a aktivity, přetrvávala však deprese středně těžká až těžká, symptomy sociální fobie, paranoidní percepce, sluchové halucinace, pocity ovlivňování. V dalším průběhu opět prohloubení depresivní symptomatologie, deprese při kontrole psychiatrem v prosinci 2012 již těžká, přetrvává dále silná úzkost, nespavost, opět sebevražedné myšlenky, nechutenství, symptomy sociální fobie, paranoidní percepce, sluchové halucinace, pocity ovlivňování. Při jednání žalobkyně doložila zprávu z psychiatrického vyšetření ze dne 13.8.2013 dokládající trvání těžké deprese, silnou úzkost, panické ataky, nespavost, nechutenství, symptomy sociální fobie; je přítomna psychotická symptomatologie, paranoidní percepce, sluchové halucinace, pocity ovlivňování, opět přiznává sebevražedné myšlenky. Závažnost zjištěného duševního stavu potvrzuje i vyšetření psychiatrem při jednání komise. Komise proto na základě dosavadního průběhu duševního onemocnění od stanovení diagnosy a od poslední hospitalizace v 06-07/2012 konstatovala, že nedošlo k remisi duševního onemocnění, zlepšení po propuštění z hospitalizace bylo jen krátkodobé a onemocnění se opět dekompenzuje. Nyní je přítomna trvale psychotická symptomatologie, *proto hodnotí zdravotní stav a míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly V položky 3e) přílohy vyhlášky 70% a procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.* Z důvodu duševního onemocnění není žalobkyně schopna vykonávat výdělečnou činnost ani za zcela mimořádných podmínek; PK MPSV konstatovala pokračování invalidity III. stupně, když ostatní interní onemocnění (arteriální hypertenze, porucha lipidového metabolismu, obezita, autoimunní thyreoiditis) jsou dobře kompenzována léčbou a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti není významný. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)*

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 15.2.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ponechání třetího stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených.

Po doručení shora citovaného posudku PK MPSV ze dne 21.8.2013 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze druhého stupně*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a tudíž **soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 15.2.2013 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 4.12.2012 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně s datem vzniku 17.5.2011, když míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí o zdravotním stavu žalobkyně na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ pracoviště Plzeň (50 a 55% poklesu pracovní schopnosti).*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), *o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity*

třetího stupně, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 57/2013 ze dne 9.10.2013, když rozhodnutí o snížení invalidity z třetího na druhý stupeň by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či by vyhověla v řízení o námitkách její námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 4.12.2012.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala náklady tohoto řízení.

Poučení : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 9. října 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně